

да и на Озириса и желаше съкогы да распространи величіето на духовенството имъ чрезъ множеството на прозелитытъ. И щомъ тѣ давахъ крѣтва при постѣпванъето си въ жреческото званіе, той при-маше като другари на бокханалитѣ си тѣзи свои жертвы, едно за-щото тѣи са оздравявахъ тайноститѣ му, и друго защото са уве-личаваше вліяніето на собствениата му власть, на която страстно бѣ предаденъ. Чрезъ туй са обяснява поведеніето му къмъ Аппкида което инакъ са оправдаваше и отъ страстьта му къмъ Юна.

Рѣдко оставаше той да живѣе много време на едно мѣсто, но съ минуванъето на възраста той са озѣгн иорентъ и изгуби паклю-ността къмъ честитѣ пътуванія и сега оставаше въ пріятнитѣ гра-дове на Кампанія за което и той са чудаше. Само високомѣрието му не му позволяваше да си избере постоянно жилище, Той не въспрѣмаше да живѣе въ горещия климатъ на отечеството си, за-щото го гледаше като по наследственно право за бащино си нас-лѣдіе, а пакъ крылетѣ на римскія орелъ го патискахъ, унижавашъ и тѣпчашъ. Въ душевния си гивѣвъ той мразиле Римъ, не са благо-дареше да живѣе тамъ дѣто щѣше да намѣри съперници по богат-ството въ любимцитѣ и придворны чиновницы, а той да са покаже бѣденъ сравнително съ държавното придворно великолѣпіе. Само въ градовѣтъ на Кампанія той намѣрваше сичко което душата му же-лаеше, пріятността на неподражаемия климатъ и искусствениата сла-дострастна цивилизация. Тамъ не го мячеше присѣтствіето на побо-гаты челоуѣцы, тамъ той не срѣщаше съперници по богатството си нито са боеше съгледателитѣ на подозрителныя дворъ. Никой не бы са погрижилъ да го придрва че е пребогатъ, и заради туй живѣ-яше съвършенно по стремленіето на таинственнытъ си наклонности, безопасенъ и спокоенъ отъ сѣка страна.

Развратенитѣ челоуѣцы считать за голѣмо свое злополучіе ак чакъ тогасъ само осѣтътъ страстьта на любовьта, когато чувствата по необходимость наченватъ да си губятъ силата, когато пламен-ната имъ младость расточава жизнениата си сила въ удовлетвореніе-то на многочиселны желанія и сърцето имъ е исчерпано; тѣи и египтянитѣ който безпрестанно са гоняше подпър любовьта, и под-бужданъ може бы отъ фантазіи който увеличаваше безмѣрно прѣле-ститѣ на безокото божество на тѣзи страсть, бѣше протрилъ на нея младыя си възраст безъ да достигне края на желаніята си. Послѣ-дователнытъ хубости на минжлытъ днп отбывахъ са отъ правия пътъ и отивахъ подиръ нѣкоя сѣнка. Когато двѣ години преди описваніа-та епоха видѣ Юна, той помысли че сега първый пътъ вѣжда жена